ВІДЧУТТЯ

III. ВІДЧУТТЯ

В блакитні вечори стежками йтиму я;
Колотиме стерня, траву почну топтати:
Відчує свіжість піль тоді нога моя,
Я вітру голову дозволю овівати.

Отож мовчу собі, сповільнюю ходу.
В душі безмежної любові лиш припливи;
Все далі й далі, мов бродяга той, піду,
З Природою, немов із жінкою, щасливий.

Переклав Григорій Кочур

III. НАСТРІЙ

У літній синій вечір я по стежці росяній іду,
Зриваю житні колоски, мну буйні, соковиті трави;
Замріяний спішу у даль, прискорюю свою ходу,
А вітерець на голові розвіяв кучері русяві.
Несила мовити мені, не можу більше думать я,
У серце увійшла любов, якій немає меж і краю.
Немов бродяга, далі йду,— з природою душа моя
Злилась навік,— щасливий я, немовби жінку обіймаю.

Переклав Микола Терещенко

III. ВІДЧУТТЯ

У синіх сутінках піду я по стежках,
Топтатиму траву, торкатиму колосся,
І, мріючи, росу відчую на ногах,
У леготі моє зкуйовдиться волосся.

Не буде ні думок, ні слів — але любов
Душі моїй віддасть свої палкі пориви,
Щоб я, мов циган той, світ за очі пішов,
З Природою, немов із жінкою, щасливий.
Травень 1870

Переклав Всеволод Ткаченко

III. ВРАЖЕННЯ

У синю літню ніч довірюсь я стежкам,
Що тонуть у хлібах, у травах сріблуватих.
Я, мрійник, волю дам очам, губам, рукам
І буду буйний чуб у вітрові купати.

Тоді хай сплять думки, тоді хай сплять слова.
В душі любов палка проти вітрів повстане.
Безцільно буду я, мов циган, мандрувать,
Щасливий, наче поруч йде кохана.

Переклав Іван Петровцій

III. ВІДЧУТТЯ

Крізь літні вечори я травами піду —
Повз лоскітні хліба стежина пролягла.
І роси освіжать задуму молоду,
Й торкнеться вітерець одкритого чола.

Ні слів, ані думок — лише вечірня синь.
Там у душі моїй кохання спалахне.
Мов циган мандрівний, піду я в далечінь,-
Природа, як жона, вчаровує мене.

Переклав Григорій Латник

III. ВІДЧУТТЯ

По стежці ввечері піду я у жнива.
Колотиме мене колосся край дороги.
Нехай куйовдиться від вітру голова,
Хай, мріючи, в росі скупаю босі ноги.

Піду бездумно, а в душі із небуття
Ще виникне любов і злине течією.
Відраду матиму щасливого життя
З Природою, немов із жінкою своєю.

Переклав Ігор Андрущенко

III. ВІДЧУТТЯ

Блакитним вечором подамся по стежках,
Між лоскітних хлібів топтати буду трави;
Відчую свіжість я, ступаючи в полях,-
Обвіє хай лице мені вітрець ласкавий.

Замріюсь мовчазний, забуду про мету,
Але в душі любов здійме живі пориви,
І, наче циган, я в далеку даль піду,-
З Природою, немов із жінкою, щасливий.

Переклав Михайло Литвинець

III. НАСТРІЙ

Серпневого синього вечора піду собі по стежинах,
Колотимусь вістюками, ступатиму по траві.
Замріяний, відчуватиму, що ноги мені освіжились,
І вітру дозволю вологою війнуть по моїй голові.

Не маючи жодної думки, не мовивши жодного слова,
Неначе якийсь волоцюга піду собі без вороття.

Відчую, що душу, шумуючи, підважила хвиля любові,
Природою, наче жінкою, щасливий на все життя.

Переклав Федір Воротнюк